

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΓΑΒΡΙΗΛ ΚΑΝΑΚΗΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α ΚΑΝΑΚΗΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ_compressed.pdf**Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:**ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΚΑΝΑΚΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ.pdf**Ημερομηνία 1ης συνάντησης:**

08/04/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΚΑΝΑΚΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ.pdf**Ημερομηνία 2ης συνάντησης:**

28/04/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΚΑΝΑΚΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΕ70 ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΡΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας με τον εκπαιδευτικό Κανάκη Γαβριήλ συζητήθηκε ο σχεδιασμός και η υλοποίηση δύο μαθημάτων στη Δ' Δημοτικού: της Μελέτης Περιβάλλοντος, στο πλαίσιο της θεματικής ενότητας «Το ανθρώπινο σώμα» (σελ 104-107), και των Μαθηματικών, με αντικείμενο τον υπολογισμό περιμέτρου και εμβαδού γεωμετρικών σχημάτων (σελ 82-83). Τα σχέδια διδασκαλίας ήταν απολύτως ευθυγραμμισμένα με το Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών και το ΔΕΠΣ, προσεγγίζοντας τη γνώση με μαθητοκεντρικό τρόπο και ενσωματώνοντας σύγχρονες παιδαγωγικές πρακτικές. Έμφαση δόθηκε στη βιωματική και συνεργατική μάθηση, στη χρήση ποικιλίας στρατηγικών όπως η διερεύνηση, η γνωστική σύγκρουση, η ανακαλυπτική και ομαδοσυνεργατική προσέγγιση, καθώς και στην αξιοποίηση ψηφιακών εργαλείων (π.χ. Φωτόδεντρο, Wordwall, Quizizz). Κατά τη συνάντηση πριν τη διδασκαλία καθορίστηκαν με σαφήνεια οι διδακτικοί στόχοι, τα μέσα, η μεθοδολογία και οι τρόποι ενεργού εμπλοκής των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. Και οι δύο διδασκαλίες εντάχθηκαν στο πλαίσιο της γενικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού και εστίασαν στη δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος, στην ενεργητική συμμετοχή όλων των μαθητών –με ιδιαίτερη μέριμνα για τις μαθησιακές ή γλωσσικές διαφοροποιήσεις– και στην ομαλή διαχείριση της τάξης. β) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του εκπαιδευτικού και των μαθητών. Ο εκπαιδευτικός κατάφερε να διαμορφώσει ένα σταθερό και θετικό

παιδαγωγικό κλίμα, στο οποίο κυριάρχησαν η εμπιστοσύνη, η αποδοχή και ο αλληλοσεβασμός. Κατά τη διδασκαλία της Μελέτης Περιβάλλοντος, φρόντισε να δώσει χώρο σε όλους τους μαθητές να εκφράσουν ελεύθερα τις ιδέες τους για το ανθρώπινο σώμα, χωρίς τον φόβο του λάθους. Με τη χρήση οπτικών εργαλείων και συνεργατικών σχημάτων εργασίας, υποστήριξε τη συμμετοχή ακόμη και μαθητών με μειωμένη γλωσσική ευχέρεια, δημιουργώντας ένα ασφαλές πλαίσιο έκφρασης και μάθησης. Στη διδασκαλία των Μαθηματικών, ενίσχυσε τον σεβασμό στις διαφορετικές στρατηγικές σκέψης, ενθαρρύνοντας τους μαθητές να παρουσιάσουν στην ολομέλεια τις μεθόδους που επέλεξαν για τον υπολογισμό περιμέτρου ή εμβαδού. Η ανταλλαγή ιδεών μεταξύ των ομάδων έγινε σε πνεύμα αλληλοσεβασμού, με τον ίδιο να διευκολύνει και να εμπυχώνει, ενισχύοντας με θετικό λόγο τη συνεισφορά κάθε παιδιού, ανεξαρτήτως του αν η απάντηση ήταν σωστή ή όχι. Ιδιαίτερα θετική υπήρξε και η διαχείριση των διαφορών εντός των ομάδων: ο εκπαιδευτικός είχε προβλέψει την κατανομή ρόλων (π.χ. εκείνος που κρατούσε χρόνο, εκείνος που κρατούσε σημειώσεις, ο εκπρόσωπος που θα ανακοίνωσε στην ολομέλεια) ενισχύοντας την υπευθυνότητα και περιορίζοντας εντάσεις, ενώ με την καθοδήγησή του διατηρήθηκε η συνεργασία σε υψηλό επίπεδο, ακόμη και όταν υπήρξαν αποκλίνουσες απόψεις. Το σταθερό κλίμα που διαμόρφωσε καθ' όλη τη διάρκεια των διδασκαλιών αποτέλεσε καταλυτικό παράγοντα για την ενεργή συμμετοχή όλων των μαθητών και την εμπέδωση ουσιαστικών μαθησιακών εμπειριών. Κατά τη διδασκαλία της Μελέτης Περιβάλλοντος με θέμα «Το ανθρώπινο σώμα», ο εκπαιδευτικός παρατήρησε ότι ένας από τους μουσουλμάνους μαθητές με περιορισμένη γλωσσική επάρκεια παρέμενε σιωπηλός κατά τη φάση της ομαδικής διερεύνησης, παρατηρώντας τους συμμαθητές του χωρίς να συμμετέχει ενεργά. Χωρίς να του ασκήσει πίεση, πλησίασε την ομάδα του και του έδειξε ψηφιακά μια σειρά από καρτέλες με απλές εικόνες από μέρη του σώματος. Ο μαθητής διάλεξε την καρδιά. Ο εκπαιδευτικός του ζήτησε διακριτικά να την δείξει στο σώμα του και στη συνέχεια αξιοποίησε την απάντηση για να ανοίξει τον διάλογο με την ομάδα, αποδίδοντάς του ρόλο και νόημα μέσα στην κοινή διερεύνηση. Το βλέμμα του μαθητή άλλαξε και καθώς η συμμετοχή του συνεχίστηκε, φάνηκε να νιώθει μέρος της ομάδας. Παράλληλα, ιδιαίτερη φροντίδα δόθηκε στη συμμετοχή του μαθητή με αυτισμό, ο οποίος είχε την υποστήριξη εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης. Ο εκπαιδευτικός σχεδίασε τις δραστηριότητες με τρόπο που να ενσωματώνει και μη λεκτικές μορφές έκφρασης, όπως χρήση εικόνων, χρώματος και αφής. Στη φάση της αναγνώρισης των οργάνων, του πρότεινε να βοηθήσει την ομάδα του κρατώντας το καρτελάκι με τη λέξη «κνήμη» και να το τοποθετήσει πάνω στο σώμα που ήταν αποτυπωμένο ψηφιακά στον πίνακα. Με την υποστήριξη της παράλληλης στήριξης και την ενθάρρυνση του ίδιου του εκπαιδευτικού, ο μαθητής τοποθέτησε σωστά το καρτελάκι και δέχτηκε με χαρά τα χειροκροτήματα της ομάδας του. Αυτός ο μαθητής τις τελευταίες εβδομάδες παρουσιάζει έντονη ενασχόληση με τη σωματική του εικόνα, εκφράζοντας συχνά φράσεις όπως «κοίτα τα δυνατά μου μπράτσα» ή «κάνω δίαιτα για να είμαι δυνατός». Ο εκπαιδευτικός, αντί να αποθαρρύνει ή να αγνοήσει αυτή την «εμμονική» φράση, τη μετέτρεψε σε γέφυρα μάθησης. Στο σημείο αυτό έγινε σύνδεση με το μυϊκό σύστημα που θα διδασκόταν σε επόμενο μάθημα και ο εκπαιδευτικός κάλεσε τον συγκεκριμένο μαθητή να δείξει στο σώμα του πού βρίσκονται οι δικέφαλοι μυς. Ο μαθητής ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό, στάθηκε μπροστά στην τάξη, έδειξε σωστά την περιοχή και είπε: «Να, εδώ έχω πολλή δύναμη!». Ο εκπαιδευτικός τον επιβεβαίωσε λέγοντας: «Πολύ σωστά! Αυτοί είναι οι μυς που βοηθούν το χέρι μας να λυγίζει. Όταν τους δυναμώνουμε με άσκηση και καλή διατροφή, το σώμα μας λειτουργεί καλύτερα» και πρόσθεσε πως για το μυϊκό σύστημα θα μιλήσουμε αναλυτικά στο επόμενο μάθημα. Με αυτή την απλή φράση, ο εκπαιδευτικός μετέτρεψε ένα στερεοτυπικό μοτίβο λόγου σε εκπαιδευτική ευκαιρία, δίνοντας νόημα στη σκέψη του παιδιού και συνδέοντάς την με το αντικείμενο του μαθήματος. Ο μαθητής στη συνέχεια συμμετείχε περισσότερο στις δραστηριότητες, βοηθώντας στην τοποθέτηση καρτελών πάνω στο «ανθρώπινο σώμα» της ομάδας του και απαντώντας με χαρά σε ερωτήσεις σχετικές με τους μυς και τις κινήσεις του σώματος. Η ευαίσθητη και ευέλικτη διαχείριση του εκπαιδευτικού απέδειξε εμπράκτως τη σημασία του να συναντάς τον μαθητή εκεί που βρίσκεται και να τον οδηγείς, με ασφάλεια και αποδοχή, ένα βήμα πιο πέρα. Η προσέγγιση του εκπαιδευτικού βασίστηκε στην αποδοχή, στη διακριτικότητα και στην πίστη στις δυνατότητες κάθε παιδιού. Μέσα από απλές αλλά ουσιαστικές παρεμβάσεις, δημιούργησε χώρο για όλους, χωρίς να εκθέσει κανέναν. Έτσι, το παιδαγωγικό κλίμα της τάξης διαμορφώθηκε ως χώρος ασφάλειας, φωνής και ισότιμης παρουσίας για κάθε μαθητή, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες ή το γλωσσικό υπόβαθρο. Ο εκπαιδευτικός, με σεβασμό στο προσωπικό στυλ μάθησης κάθε παιδιού, μετέτρεψε δύο μαθήματα σε ευκαιρία ενσώματης, βιωματικής και συναισθηματικής εμπλοκής. Απέδειξε έτσι την παιδαγωγική του ετοιμότητα, την ενσυναίσθηση και την ευρηματικότητά του στην υποστήριξη όλων των μαθητών, δημιουργώντας έναν χώρο όπου η γνώση συνδέεται ουσιαστικά με τον εαυτό και την εμπειρία. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας Ο εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα μαθησιακό περιβάλλον που ανέδειξε και σεβάστηκε τη διαφορετικότητα ως βασικό συστατικό της συλλογικής μάθησης. Κατά τη διδασκαλία της Μελέτης Περιβάλλοντος, με θέμα «Το ανθρώπινο σώμα», φρόντισε να ενσωματώσει όλους τους μαθητές μέσα από ένα πλέγμα διαφοροποιημένων δραστηριοτήτων, που αξιοποιούσαν εικόνες, κινήσεις, καρτέλες, στοχευμένο προφορικό λόγο και χειρονομίες. Ο κάθε μαθητής μπορούσε να συνδεθεί με την ύλη μέσα από το προσωπικό του στυλ μάθησης. Ο εκπαιδευτικός εντόπισε έγκαιρα τη δυσκολία συμμετοχής ενός μαθητή με χαμηλή γλωσσική επάρκεια και ενίσχυσε τη συμμετοχή του αξιοποιώντας εικονικά μέσα.

Ενδεικτικά, όταν ο μαθητής επέλεξε την καρτέλα με την εικόνα του κρανίου, ο εκπαιδευτικός ενθάρρυνε τη μη λεκτική απάντηση (δείξε πού βρίσκεται), ενσωματώνοντας αβίαστα τη συμβολή του στην πορεία του μαθήματος. Η φράση του εκπαιδευτικού «Ο συμμαθητής σας μας έδειξε ένα πολύ σημαντικό όργανο του σώματος» αποτέλεσε στιγμή αναγνώρισης και ισότιμης εμπλοκής. Παράλληλα, ιδιαίτερη πρόνοια δόθηκε στη συμπερίληψη του μαθητή με αυτισμό. Αντιλαμβανόμενος τη στερεοτυπική εστίαση του μαθητή στο θέμα της σωματικής δύναμης, ο εκπαιδευτικός τη μετέτρεψε σε αφορμή για μάθηση: του πρότεινε να δείξει στο αποτυπωμένο ψηφιακό σκελετικό σύστημα πού βρίσκονται οι αρθρώσεις. Αυτή η παιδαγωγική ευρηματικότητα του επέτρεψε να ενδυναμώσει τη σχέση του μαθητή με την ομάδα και να ενισχύσει την αυτοαντίληψή του, μετατρέποντας μία στερεοτυπική φράση σε κίνητρο ενεργής εμπλοκής. Το μάθημα διαμορφώθηκε ως χώρος ενσωμάτωσης, όχι μόνο γνωστικά αλλά και κοινωνικά. Οι μαθητές έμαθαν πώς λειτουργεί το ανθρώπινο σώμα – μα κυρίως έμαθαν πώς λειτουργεί μια τάξη όταν δίνει χώρο στη φωνή και τον ρυθμό του καθενός. Η αναγνώριση της διαφορετικότητας δεν ήταν μόνο στόχος του μαθήματος, αλλά δομικό στοιχείο της εκπαιδευτικής πράξης. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία Ο εκπαιδευτικός σχεδίασε και υλοποίησε τις διδακτικές του παρεμβάσεις με γνώμονα τη βιωματική συμμετοχή όλων των μαθητών και την ενεργοποίηση ποικίλων μορφών έκφρασης και εμπλοκής. Στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, με θέμα το ανθρώπινο σώμα, η μαθησιακή διαδικασία οργανώθηκε ως μια αλληλουχία παρατήρησης, χειρισμού, αναγνώρισης και επεξεργασίας οπτικού υλικού. Ψηφιακή αποτύπωση του σκελετικού συστήματος, διαδραστικά διαγράμματα και ψηφιακές δραστηριότητες τοποθέτησης ετικετών σε φιγούρες σώματος έδωσαν τη δυνατότητα στους μαθητές να συμμετάσχουν με διαφορετικούς τρόπους, ανεξαρτήτως γλωσσικού επιπέδου ή μαθησιακού προφίλ. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην επιλογή των εργαλείων και της μεθόδου παρουσίασης: η εργασία σε μικρές ομάδες, με κατανομή ρόλων ευνόησε την ενεργοποίηση ακόμη και μαθητών που συνήθως είναι λιγότερο δραστήριοι. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο μαθητής με αυτισμό, ο οποίος ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό όταν του ζητήθηκε να δείξει στην αφίσα τους μυς που του αρέσουν. Ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε το ενδιαφέρον του παιδιού για τη δύναμη και την εικόνα του σώματος, εντάσσοντάς το ομαλά στο γνωστικό αντικείμενο. Η τάξη του εκπαιδευτικού είναι διαμορφωμένη με τρόπο που ενισχύει τη σταθερότητα, τη σαφήνεια και την ασφάλεια, στοιχεία ιδιαίτερα σημαντικά για μαθητές με αυξημένες συναισθηματικές ή αναπτυξιακές ανάγκες. Το περιβάλλον είναι λειτουργικά οργανωμένο, με οπτικά βοηθήματα, καρτέλες ρουτίνας και ξεκάθαρες οδηγίες που υποστηρίζουν την καθημερινή συνέπεια. Τα εποπτικά μέσα και τα πολυαισθητηριακά ερεθίσματα (όπως εργαλεία αφής, έντυπο και οπτικοακουστικό υλικό) αξιοποιούνται στοχευμένα για να ενισχύσουν τη συγκέντρωση και τη ρύθμιση της συμπεριφοράς. Παρά την πρόκληση που προκύπτει από τη συνύπαρξη ενός μαθητή με αυτισμό και δύο ακόμη παιδιών με έντονες διαπροσωπικές εντάσεις, ο εκπαιδευτικός καταφέρνει να διατηρεί ένα μαθησιακό περιβάλλον που προάγει τη συμμετοχή, την αποδοχή και τη θετική διάδραση. Στο μάθημα των Μαθηματικών, η προσέγγιση βασίστηκε στη διερεύνηση και την ανακάλυψη: οι μαθητές εργάστηκαν σε ομάδες για να υπολογίσουν εμβαδά σχημάτων και να καταλήξουν οι ίδιοι στη διατύπωση τύπων. Η ενεργός συμμετοχή ενισχύθηκε με τη χρήση ψηφιακών σχημάτων, καρτελών με δεδομένα και την ελευθερία επιλογής στρατηγικής. Η τελική αξιολόγηση έγινε μέσω της ψηφιακής εφαρμογής Quizizz, δίνοντας παιγνιώδη διάσταση στην ανατροφοδότηση και ενισχύοντας την αίσθηση της συλλογικής ευθύνης. Κάθε ομάδα συζητούσε, αποφάσιζε και πανηγύριζε τις σωστές απαντήσεις, με τον εκπαιδευτικό να λειτουργεί υποστηρικτικά και ενθαρρυντικά. Οι μαθητές έδειξαν υψηλό βαθμό εμπλοκής και εσωτερικού κινήτρου, ενώ μέσα από την ποικιλία ρόλων και μορφών συμμετοχής αναδείχθηκαν οι διαφορετικές δυνατότητες έκφρασης και συμβολής κάθε παιδιού στην πορεία της μάθησης. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Ο εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε τη δυναμική της τάξης με επάρκεια και διορατικότητα, προλαμβάνοντας τυχόν φαινόμενα πειθαρχικών δυσκολιών μέσα από την οργάνωση ενός ρυθμισμένου και εναλλασσόμενου μαθησιακού πλαισίου. Κατά τη διδασκαλία της Μελέτης Περιβάλλοντος με θέμα το ανθρώπινο σώμα, ο ρυθμός εναλλαγής μεταξύ αφόρμησης, ομαδοσυνεργατικής διερεύνησης, συζήτησης και πρακτικής τοποθέτησης καρτελών ενίσχυσε την εμπλοκή των μαθητών και διατήρησε υψηλό επίπεδο συγκέντρωσης. Οι οδηγίες με σαφήνεια και η ορατή πορεία των δραστηριοτήτων βοήθησαν τα παιδιά να αισθανθούν ασφάλεια και εσωτερική οργάνωση. Χαρακτηριστική υπήρξε η παρέμβαση του εκπαιδευτικού απέναντι σε μαθητή με διάσπαση προσοχής και αυξημένη παρορμητικότητα, ο οποίος τις τελευταίες εβδομάδες εκδήλωνε έντονη ενασχόληση με τη σωματική του εικόνα και συχνά διέκοπτε με σχόλια για τη «δύναμή του». Ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε αυτή την τάση, αναθέτοντας στον μαθητή την αποστολή να παρουσιάσει στους συμμαθητές του πού βρίσκονται οι μύες του σώματος στην αφίσα και να εξηγήσει τι κάνουν. Η ανάθεση ενός θετικού ρόλου, ευθυγραμμισμένου με το προσωπικό του ενδιαφέρον, κατεύθυνε δημιουργικά τη συμπεριφορά του, καλλιεργώντας αίσθημα υπευθυνότητας και αναγνώρισης. Η προνοητική διαχείριση ομάδων με ισορροπημένη κατανομή ρόλων και επιπέδων ετοιμότητας ενίσχυσε την αίσθηση ισοτιμίας και μειώθηκαν φαινόμενα συγκρούσεων ή απόσυρσης. Η στάση του εκπαιδευτικού υπήρξε ενθαρρυντική και σταθερή, χωρίς τιμωρητική διάθεση, εστιάζοντας στην ενίσχυση της θετικής συμπεριφοράς και στη διατήρηση ενός ασφαλούς, συμμετοχικού κλίματος. Διαχείριση συγκρούσεων Ο εκπαιδευτικός επέδειξε ετοιμότητα και παιδαγωγική ευελιξία στη διαχείριση συγκρούσεων που ανέκυψαν τόσο αυθόρμητα όσο και ως αποτέλεσμα της ομαδικής συνεργασίας, ενσωματώνοντάς τες οργανικά στη μαθησιακή διαδικασία.

Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας με θέμα το ανθρώπινο σώμα, παρατηρήθηκε στιγμιαία ένταση ανάμεσα σε δύο μαθητές: ο ένας μαθητής με έντονα παρορμητική συμπεριφορά και συχνές εκρήξεις, η άλλη μαθήτρια με ιδιαίτερα χαμηλή ανεκτικότητα στην πρόκληση. Η ένταση εκφράστηκε με απότομες φράσεις και μια μικρή λεκτική αντιπαράθεση. Ο εκπαιδευτικός παρενέβη άμεσα, με σταθερό αλλά ήρεμο τόνο, ζητώντας από τα δύο παιδιά να μετακινηθούν προσωρινά από τις ομάδες τους, προκειμένου να υπάρξει χρόνος εκτόνωσης. Στη συνέχεια, αφού καταλάγιασε η ένταση, πρότεινε στους μαθητές να συνεργαστούν με τη μορφή παιχνιδιού, προτείνοντάς τους να δημιουργήσουν από κοινού στον ελεύθερό τους χρόνο μια αφίσα για το σκελετικό σύστημα, με τον καθένα να συμβάλλει με εικόνες και λέξεις-κλειδιά. Η εναλλακτική αυτή προσέγγιση μετέτρεψε τη σύγκρουση σε δημιουργική εμπλοκή και, με ενισχυτικά σχόλια από τον εκπαιδευτικό προς τις προσπάθειές τους, η ομάδα ολοκλήρωσε τη δράση με χαμόγελα και αυξημένη αυτοεκτίμηση. Παράλληλα, σε άλλη ομάδα, διαφάνηκε ανισορροπία μεταξύ ενός μαθητή με πολύ δυνατή επίδοση και μιας μαθήτριας που χρειάζεται περισσότερο χρόνο για να συμμετάσχει. Ο εκπαιδευτικός πλησίασε διακριτικά και, απευθυνόμενος στον μαθητή, τον ενθάρρυνε να της δώσει τον ρόλο του παρουσιαστή αυτή τη φορά. Ο μαθητής ανταποκρίθηκε θετικά και η μαθήτρια, με την υποστήριξή του, κατάφερε να μιλήσει μπροστά στην τάξη με αξιοσημείωτη αυτοπεποίθηση. Η γενικότερη στρατηγική του εκπαιδευτικού δεν βασίστηκε στην άμεση επιβολή κανόνων, αλλά στην καλλιέργεια εσωτερικού κινήτρου και αυτορρύθμισης μέσω συνεργατικών δραστηριοτήτων, εναλλαγής ρόλων και ενίσχυσης της προσωπικής ευθύνης. Αντί να αποφεύγονται οι συγκρούσεις, αξιοποιούνται ως ευκαιρίες για κοινωνική μάθηση και ενσυναίσθηση, μέσα σε ένα περιβάλλον ασφάλειας, εμπιστοσύνης και συλλογικής εξέλιξης. Η παιδαγωγική του παρέμβαση βασίστηκε στη λογική της πρόληψης, της ενσυναίσθησης και της ενίσχυσης της αυτοαντίληψης των παιδιών ως ενεργών μελών της κοινότητας της τάξης. Η ετοιμότητα του εκπαιδευτικού να ανταποκριθεί σε μια δυναμικά αναδυόμενη κρίση, χωρίς να διαταραχθεί η μαθησιακή ροή, αποτέλεσε ένδειξη παιδαγωγικής ωριμότητας, ενώ ταυτόχρονα ενίσχυσε την κοινωνική συνοχή της ομάδας, χωρίς στιγματισμούς ή αποκλεισμούς. ββ) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Διαχείριση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης Ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε τον αναστοχασμό με στοχαστική διάθεση, αναγνωρίζοντας την καθοριστική σημασία του παιδαγωγικού κλίματος για την ουσιαστική εμπλοκή και συνύπαρξη όλων των μαθητών στην τάξη. Στόχος του ήταν να διαμορφώσει ένα περιβάλλον όπου κάθε παιδί, ανεξαρτήτως ικανοτήτων ή ιδιοτελειών, θα μπορεί να νιώθει ασφάλεια, αποδοχή και κίνητρο για μάθηση. Στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, ο εκπαιδευτικός σχεδίασε μια σειρά πολυτροπικών και βιωματικών δραστηριοτήτων με θέμα το ανθρώπινο σώμα, φροντίζοντας ώστε η γνώση να αποτυπωθεί μέσα από δράση, σωματική έκφραση και ομαδική συνεργασία. Ο ίδιος παρατήρησε πως η επιλογή της εικόνας από ψηφιακές καρτέλες αποτέλεσε έναν ισότιμο και αυθεντικό τρόπο συμμετοχής για όλους, ενισχύοντας τη συναισθηματική σύνδεση με το αντικείμενο. Αντίστοιχα, στο μάθημα των Μαθηματικών αξιοποιήθηκε συνδυασμός ψηφιακών εργαλείων και εποπτικού υλικού ώστε να συνδυαστεί η γνωστική ενεργοποίηση με την απτική και κινητική εμπλοκή. Ο εκπαιδευτικός ανέφερε στον αναστοχασμό του πως η σύνδεση της νέας γνώσης με τα ενδιαφέροντα των παιδιών λειτούργησε καταλυτικά για την εσωτερίκευση και τη διατήρηση του ενδιαφέροντος. Σε σχέση με το παιδαγωγικό κλίμα, ο εκπαιδευτικός αναγνώρισε την αξία της πρόληψης και της ενίσχυσης της αλληλεπίδρασης μέσα από ρόλους, χιούμορ και εμπιστοσύνη. Σε στιγμές έντασης – όπως η σύγκρουση μεταξύ ενός ζωηρού μαθητή και μιας αντιδραστικής συμμαθήτριάς του – υιοθέτησε στάση ηρεμίας και ενεργητικής ακρόασης. Ενίσχυσε τη μετακίνηση της εστίασης από τη σύγκρουση στη συνεργασία, και αναστοχάστηκε για τη σημασία της έγκαιρης παρέμβασης και του ξεκάθਾਰου πλαισίου κανόνων, αλλά και της αποδοχής των συναισθημάτων και των δύο πλευρών. Τέλος, υπογράμμισε τη σημασία της ενίσχυσης του θετικού λόγου και της αυτορρύθμισης, μέσα από τεχνικές όπως η εναλλαγή ρόλων, η ενίσχυση της ενσυναίσθησης και η αναγνώριση της ατομικής προσπάθειας. Ο εκπαιδευτικός δήλωσε πως θα συνεχίσει να επενδύει στη συναισθηματική ασφάλεια της τάξης, ως θεμέλιο κάθε ουσιαστικής μαθησιακής εμπειρίας. Κριτική επανεξέταση των πρακτικών του Ο εκπαιδευτικός επέδειξε παιδαγωγική ευελιξία και υψηλό επίπεδο διδακτικής επίγνωσης, ενσωματώνοντας συνδυαστικά τη βιωματική, συνεργατική, μετωπική και παιγνιώδη προσέγγιση. Κατά τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών αξιοποίησε τη διαρκή παρατήρηση της μαθησιακής πορείας των παιδιών, αναπροσαρμόζοντας τις στρατηγικές του σύμφωνα με τις ανάγκες και τις δυνατότητες των μαθητών, όπως αυτές αναδύονταν δυναμικά κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων. Στη Μελέτη Περιβάλλοντος, παρατήρησε ότι κάποιοι μαθητές αντιμετώπιζαν δυσκολία στη σύνδεση των οργάνων με τη λειτουργία τους, ιδίως όταν αυτά δεν απεικονίζονταν ρεαλιστικά. Αντί να περιοριστεί σε λεκτική επεξήγηση, ο εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε κινήσεις και παντομίμα (π.χ. «πώς δουλεύει η καρδιά» ή «τι κάνει το στομάχι»), ενώ παρότρυνε τους μαθητές να «γίνουν οι ίδιοι» τα όργανα του σώματος. Η μετατροπή του μαθήματος σε μια ενσώματη εμπειρία ενίσχυσε ιδιαίτερα μαθητές που παρουσιάζουν μειωμένη συγκέντρωση ή δυσκολίες στον λεκτικό κώδικα. Παράλληλα, η σύνδεση με προσωπικά ενδιαφέροντα – όπως το σχόλιο μαθητή για τη δύναμη των μπράτσων του – αξιοποιήθηκε παιδαγωγικά ώστε να δημιουργηθεί διάλογος για τη λειτουργία των μυών, ενισχύοντας τη νοηματοδότηση της γνώσης. Στο μάθημα των Μαθηματικών, κατά τη διδασκαλία της έννοιας του εμβαδού και της περιμέτρου, διαπιστώθηκε ότι οι μαθητές δυσκολεύονταν να διακρίνουν ανάμεσα στις δύο έννοιες όταν αυτές παρέμεναν αφηρημένες. Ο εκπαιδευτικός ανταποκρίθηκε με δραστηριότητες χειραπτικής μάθησης (π.χ.

μέτρηση της περιμέτρου της παλάμης ή υπολογισμός του εμβαδού τετραγώνων χαρτιού), ενώ ενίσχυσε την κατανόηση μέσω παιχνιδιού με καρτέλες και οπτικοποιήσεις. Σε μία περίπτωση, όταν ομάδα μαθητών παρουσίασε σύγχυση ως προς τον τύπο υπολογισμού του εμβαδού, ο εκπαιδευτικός δεν έδωσε άμεσα τη λύση, αλλά έθεσε ερωτήματα-κλειδιά («Τι βλέπεις να επαναλαμβάνεται;», «Πόσα ίδια τετράγωνα χωρούν;»), καθοδηγώντας τους στη μαθηματική ανακάλυψη. Κατά την αυτοαξιολόγηση στο τέλος της ενότητας, παρατήρησε ότι ορισμένοι μαθητές απέδωσαν καλύτερα όταν τους δόθηκε η δυνατότητα να απαντήσουν με χειρονομίες, σκίτσα ή σύμβολα αντί για λεκτικές περιγραφές. Ο ίδιος αναγνώρισε την ανάγκη ενίσχυσης πολυτροπικών τρόπων απάντησης σε αντίστοιχες δραστηριότητες στο μέλλον, ώστε να διασφαλίζεται η ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών, ανεξαρτήτως γλωσσικού ή μαθησιακού προφίλ. Η αναστοχαστική του στάση ανέδειξε τη διάθεση συνεχούς βελτίωσης, την ικανότητα να ανιχνεύει κρίσιμα σημεία ενίσχυσης και τη δέσμευση να διαμορφώνει ένα ενεργητικό, προσβάσιμο και παιδαγωγικά ευαίσθητο μαθησιακό περιβάλλον. Εντοπισμός προβληματικών σημείων και σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις για τη βελτίωση Κατόπιν συζήτησε με τον εκπαιδευτικό, αναφέρθηκε ότι αξιοποιήθηκαν πολυτροπικές και συνεργατικές μέθοδοι και έγινε αντιληπτό ότι η ενσωμάτωση απλών δράσεων, όπως η δημιουργία μικρών παρουσιάσεων (π.χ. με σκίτσο, παντομίμα ή αφήγηση) για το αγαπημένο τους όργανο του σώματος, συνδέει τη γνώση με τα προσωπικά ενδιαφέροντα των μαθητών. Αντίστοιχα, στα Μαθηματικά, προτάσεις όπως η αποτύπωση της αυλής του σχολείου ή η σχεδίαση ενός δωματίου με βάση την έννοια της περιμέτρου και του εμβαδού, μπορούν να ενισχύσουν τη βιωματική εφαρμογή της γνώσης. Επιπρόσθετα, στις προεκτάσεις του διδασκαλίας αναφέρθηκε η ενίσχυση της αυτοαξιολόγησης με εναλλακτικές μορφές έκφρασης: π.χ. ένα απλό σκίτσο που αποτυπώνει το «μέρος του σώματος που έμαθα καλύτερα» ή μια εικονική κάρτα με χαρούμενο/σκεπτικό πρόσωπο για να εκφράσουν οι μαθητές τη σιγουριά τους για τη διάκριση εμβαδού/περιμέτρου. Οι στρατηγικές αυτές προάγουν την αυτορρύθμιση, την προσωπική εμπλοκή και την προσβασιμότητα. Ο εκπαιδευτικός επέδειξε συνολική διδακτική ετοιμότητα, σαφή στόχευση και παιδαγωγική ευαισθησία. Η ενίσχυση της μαθητικής συμμετοχής σε επιλεγμένες φάσεις της διδασκαλίας θα μπορούσε να ενδυναμώσει περαιτέρω την αυτενέργεια και τη μαθησιακή εμπλοκή. Λαμβάνοντας υπόψη την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού, την επιστημονική του κατάρτιση, τη διδακτική του εμπειρία, την προσεκτική παρατήρηση των δύο διδασκαλιών καθώς και την ενσυναίσθητη στάση που υιοθέτησε απέναντι στη δυναμική της τάξης, διαπιστώνεται ότι ο κ. Κανάκης επιδεικνύει υψηλό επίπεδο διδακτικής ετοιμότητας και βαθιά επίγνωση του ρόλου του. Το παιδαγωγικό του έργο συνδυάζει αποτελεσματικά τις σύγχρονες μεθόδους με την εξατομικευμένη προσέγγιση, διαμορφώνοντας ένα ασφαλές, ενταξιακό και ενεργό μαθησιακό περιβάλλον. Συμπερασματικά, το εκπαιδευτικό έργο του κ. Κανάκη Γαβριήλ χαρακτηρίζεται ως ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ.